

HARDZIEĆ (2) *vb impf*

inf hardzi(e)ć (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z tych samych przykładów).

*Stawać się hardym, zarozumiałym, butnym, pysznym, zuchwałym (2) : Potym Dáryus krol Perłki z wielkiey fortuny á bogáctwá/ począł hárdzyeć á okrutny być [...] pośłał do Grekow y Mácedoniy/ áby mu sie poddáli *BielKron* 116v; Z bogáctwá álbo z dośtátku człowiek ku złościam przychodzi/ thakież theż ci mili zakonnicy/ kiedy sie nawięcey wfpomogli á ku páństwu przyźzli poczęli hárdzieć/ bierác ludzi w niewolá w Polfce y w Lithwie/ á robić imi iáko bydłem *BielKron* 346.*

Formacje współrdzenne cf GARDZIC.

KN